

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

9. Dies Octob. Sapiens assuescit fututis malis, & quæ alii diu patientido
levia faciunt, hic levia facit diu cogitando; Seneca Epist. 18.
-
-

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

9. DIES OCTOB.

Sapiens assuescit fututis malis, & quæ alii diu patiente
do levia faciunt, hic levia facit diu cogitando;
Seneca Epist. 18.

Præme- I.
diratio
malorum.

VIta quam agimus duos habet
tortores, Timorem; & Dolorem. Alteruter semper hæret à
tergore, hinc mœror in pe-
tore. Dum est adversitas, ferit nos dolor; dum pro-
speritas, tundit nos Timor. Nam timemus ne quod
gratum est perdatam. Itaque quando tibi benè est,
times; quando malè est, doles. Ut ab utroque hoc tor-
tore simus immunes, plurimum facit, si mala futura
præmeditemur. Quapropter in tranquillitate tempe-
statem, in sanitate morbum, in divitiis paupertatem
in prosperis calamitatem, expecta. Quidquid expe-
ctatum est diu, lenius accidit, & mali præcogitati
mollius ictus venit. Leæna fertur, cùm catulos defen-
dit, oculorum aciem defigere, ne expavescat venabu-
la. Generosior est Virtutis mos: erigit, tergitque
frontem, & aperta discrimina, sereno, seculoque in-
tuitu lustrat, & illis præmeditando occurrit. Extra ius
fortunæ est; nihil fortuitum videt, omnia expectat.
Jaculis prospectis, corpus subducimus: subducit præ-
visio animum malis: scit illudere, dum illudit. Fugare
miletias, aut fugere, non est nostri arbitrii. Præmedi-
tatio illas mitigat. Vis est magna in diurna familia-
ritate. Sicut nimia familiaritas, & conversatio minuit
reverentiam: ita malorum familiaritas, calamitatum
timores extenuat.

II. Præcogitanda ergò sunt omnia, & adversus ea,
Pars III.

Eee

quæ

quæ possunt evenire, firmans est animus, nemini fortunæ telis dejiciatur. Tota autem oculos somni humanæ conditio ponatur : nec quantum frequenter evenit, sed quantum plurimum potest evenire præsumamus animo, si nolumus opprimi, nec usum inusitatis velut novis stupefieri. In omissa prætendens est animus : cogitandumque non quicquam solet fieri, sed quidquid potest fieri. Imperatur aquæ animo, & sine querela mortalitatis tributa possumus. Hyems frigora adducit; algendum est; tempesties cæli, valetudinem tentat, ægirotandum est. Et fera nobis alicubi occurret, aut homo feris omnibus perniciosior. Aliud aqua, aliud ignis eripiet, Harerum conditionem mutare non possumus, id possumus, Magnum sumere animum, quo fortiter fortata patiamur : Interrogatus Diogenes quid in Philosophia didicisset? prompte respondit: Prævidet adversa, & cum advenerint, illa patienter ferre. Dies medetur malis, ita & meditatio: atque utraque callus obducitur mœrori. Quædam enim laborum consuetudo, cogitatio est. Dolorem quem alii diu sustinendo, sapiens diu meditando lenit. Majora videntur quæ accidunt subito; negant enim spatium considerandi, quantula sint.

III. Hæc igitur præmeditare. Dominus es, & imperas? servire potes. Opes tibi affluunt? Etiam mendicare potes? vires & valetudinem ostentas? unicar febricula, unica immo guttula necare potest. Liberi libi sunt? Uno die omnes extingui possunt. Amici tibi sunt? Et amicis & rebus omnibus una te horula momentum unicum privare potest. Ad hæc præmeditando te præpara, ut cum mors amicos, aut liberos ab.

Octob.

Tessera.

803

astraxerit, dicas quod mulier Spartana. Sciebam me mortales genuisse. Cum pecunia diffuxerit: sciebam non semper fore meum, quod solo usu fuerat meum: sero animis ad periculorum patientiam post pericula instruitur. Non putavi hoc futurum: nunquam hoc eventurum credidisse. Quare autem non n? Quae sunt divitiæ, quas non egestas, & famæ, & mendicitas à tergo sequatur? Quæ dignitas: quam nonnullæ maculæ, & extrema contemptio comitetur? quid regnum est, cui non parata sit ruina, & proculatio, & Dominus, & Carnifex? nec magnis intervallis divisa, sed horæ momentum interest inter Imperium, & exilium, immo inter solium, & sterquilinium. Scito igitur omnem felicitatem desultoriam esse, & quicquid ulli accedit, posse & tibi accidere. Tantum cavendum est, ne quid tibi subito accidat. Subitæ mutationes lœdunt corpora, ita & animos sauciant. Vicissitudines animi subeunt paulatim: non saltu ab hyeme in æstatem itur; intercedit ver; ne repentinus ardor quasset valetudinem. Meditatio præparat animos ad malorum æstus, sicut vernus tepor artus. Altè ergò illud tibi imprime. Tela prævisa minus feriunt: cui calculum adjicit Poëta:

Se minus afflictum sensit, qui prævider iactum.

IO. DIES OCTOBRIS.

Si vis omnem solicitudinem exuere, quidquid venaris ne eveniat, eventurum utique propone. *Seneca Epist. 24.*

Ecc 2

I. Aliud